

foreningerne skulde deltage i disse Skuer. Jeg skal tilstaa, at den sidste Betænk-
 lighed, jeg havde før Lovforslagets Fremsæt-
 telse, netop angik de smaa lokale Dyrskuer,
 og hvis det havde været mig muligt paa
 et meget sent Tidspunkt at indføre Ret-
 telser, er det muligt, jeg havde gjort det
 inden Fremsættelsen her for Folketinget.
 Thi vel kan man om disse smaa Skuer sige,
 at de har ikke nogen større avlsmæssig
 Betydning, men de har til Gengæld en
 meget stor agitatorisk Betydning, de har
 Betydning som Læreapparat ude i de Egne,
 hvor der netop trænges til Belæring. Og
 selv om et saadant lille lokalt Skue tidt
 kan gøre et fattigt Indtryk paa den, der
 kommer rejsende, opfyldt af store For-
 ventninger om, hvad Dyrskuet skal frem-
 byde — jeg erindrer, at jeg somme Tider
 er blevet mildest talt forbavset ved at se,
 hvad der blev udstillet —, saa maa man
 slet ikke bedømme det ud fra den Syns-
 vinkel, men tage Hensyn til, hvad det be-
 tyder for Egnen og dens Befolkning. Og
 der indrømmer jeg, at et saadant Skue
 kan være af overordentlig stor Betydning.
 Vi maa jo heller ikke glemme, at Dyr-
 skuerne en Gang alle har staaet paa det
 samme Standpunkt, som vore ringeste
 lokale Smaaskuer nu staaar paa. Men jeg
 maa være af den Opfattelse, at naar vi
 ønsker en Nedsættelse, en Regulering af
 Udgifterne, baade i Statens og Kommunernes
 Husholdning og i de private Husholdninger,
 saa maa Dyrskuepræmierne — og det er
 det eneste, der her kommer paa Tale, vi
 giver kun Tilskud til Skuerne i Form af Til-
 skud til Præmierne — ogsaa begrænses, de
 maa ogsaa respektere Kronestigningen. Og
 naar man saa tager i Betragtning, at Om-
 kostningerne ved at udstille paa de lo-
 kale Skuer aldrig er saa store som ved at
 udstille paa de større, de provinsielle Skuer,
 saa er der ingen Tvivl om, at det er baade
 forsvarligt og ogsaa ønskeligt, at der sker en
 stærk Nedsættelse af Bevillingerne til de
 lokale Skuer. Men jeg indrømmer, at det
 er muligt, at Nedsættelsen er for stærk
 netop paa dette Punkt, og jeg erklærer
 mig villig til i det kommende Udvalg at
 forhandle, om der i saa Henseende kan ske
 en Rettelse, idet jeg da haaber, at vi maa
 finde Erstatning for den Merudgift, der
 saaledes paaføres Loven, i en yderligere
 Besparelse et andet Sted.

Det ærede Medlem Hr. Clausager ud-
 talte endvidere, at efter hans Opfattelse var
 Hesteavlforeningerne ikke skaaret for
 stærkt ned. Det var en mildere Udtalelse
 end den, det ærede Medlem Hr. Bording

fremsatte, idet han var af den Opfattelse,
 at Hesteavlen havde faaet alt for meget her.
 Ja, jeg maa nu sige, at en Nedsættelse fra
 80 000 til 50 000 Kr. er en meget betydelig
 Nedsættelse, og jeg deler ikke den Opfat-
 telse, som fremsættes fra mange forskellige
 Sider, at Hesteavlens pludselig er blevet en
 Avl, der slet ingen Betydning har for
 Landet. Det er rigtigt, at ved Tidernes
 Ugunst er Eksporten af Heste kommet til
 at andrage et meget ringe Beløb og spiller
 ikke i vor Vareomsætning med Udlandet
 nogen fremtrædende Rolle. Det er ogsaa
 rigtigt, at Anvendelsen af Hestekraft inden-
 for Byerhvervene, til Transport af Varer og
 Personer, er kommet til at spille en mindre
 Rolle efter Indførelsen af Last- og Person-
 biler. Dog maa jeg sige, at jeg har det Ind-
 tryk, at der maaske i saa Henseende er ved
 at foregaa en Ændring i Situationen. Jeg
 har bemærket, at man ogsaa f. Eks. her i
 København — og jeg ved, at det samme er
 Tilfældet i større Byer i Udlandet — paa
 Steder, hvor man var gaaet over til at an-
 vende Automobilkørsel, nu finder sin Fordel
 ved at vende tilbage til Hestekoretøjer. Men
 bortset derfra maa vi ikke glemme, at det,
 der alle Dage har været Hovedformaalet for
 Hesteavlen, har været at opdrætte Land-
 brugets egen Trækraft, og den er der i
 højeste Grad Brug for nu, som der altid har
 været. Det er derfor ikke rigtigt, naar man
 ved at se paa Eksporttallene og paa Byernes
 Benyttelse af Heste kommer til det Resultat,
 at nu spiller Hesteavlen ikke nogen Rolle
 længere, tværtimod, den er af meget stor
 Betydning, og jeg vilde finde det fuldkom-
 men urigtigt, om man pludselig i en Lov om
 Husdyravlen her i Landet vilde stryge alle
 Tilskud til Hesteavlen. Men at dette Tilskud
 maa være med i Nedsættelsen, finder jeg
 rimeligt. Men en Nedsættelse fra 80 000
 til 50 000 Kr. er en meget betydelig Nedsæt-
 telse, og det er meget faa Steder paa hele
 Budgettet, hvor der finder en saa voldsom
 Nedskæring Sted som den, der er Tale om
 netop for Hesteavlens Vedkommende.

Maa jeg med det samme sige til det
 ærede Medlem Hr. Bording, at det er rigtigt,
 at jeg efter nøje Overvejelse har besluttet
 at lade den nuværende Konsulent i lettere
 Hesteavl forblive i sin Plads. Af mine
 Grunde dertil skal jeg først nævne, at denne
 Mand i den korte Tid, han har virket, har
 vist sig at være en udmærket egnet Mand,
 der udfører et fortjenstfuldt Arbejde, der-
 næst, at jeg tror, at den Afskedigelse, som
 min Forgænger i Embedet havde paatænkt,
 aldeles ikke, hvis den blev gennemført, vilde
 medføre nogen som helst Besparelse for